

verkoop der vaste goederen, omdat alhier niet, gelijk sij sustineren, bij verkoop maar $2\frac{1}{2}$ percento of den veertigsten, maar wel den twintigsten penning voldaan werd. Dog daarentegen hebben wij haar consideratiën omtrend onse voorjarige ordre tot het aangaan van een contract met de mooren om de thol jaarlijks op een vaste somma te bepalen, volkomen gegrond gevonden en dierhalven gelast daarvan af te sien.

Ten aansien van de inlandsche zaken, hebben wij, op de communicatie dat den Houglijsen fausdaar Mirsa Solemanbeek eyndelijk na veel tegenstevens, op een tweede bevelschrift van den nabab onder belofte van strafvrijhijd, overgeleverd hadt agt gedeserteerde soldaten, betuygd dat ons zulks aangenaam is geweest, dog dat wij ook wel gewenscht hadden den goeden uitslag te sien van de, door de Engelsche gegevene, goede hoope tot de extraditie der overlopers, die in voorige jaaren bij de mooren dienst genomen hebben. Dog dat daarvan nu niets gevallen zijnde, hetselve, bijaldien daartoe door verandering der tijden goede occagie mogte voor komen, weleens weder levendig mag werden gemaakt.

Fol. 1015r-1016r.

(Het geschenk aan de zoon van de nawab en plaatselijk bestuurder te Murshidabad, Toerate Ali Khan, en zijn duan t.w.v. f 629 bij inkoop en f 861 bij verkoop, dat was bedoeld om deze uitlevering te bewerken, is goedgekeurd. Tevens is aanvaard dat lagere dienaren f 457 kregen en dat te Patna aan de koning zichtgiften en geschenken met een waarde van f 2067 zijn gegeven, toen deze Bihar bezocht, en dat hij bij zijn vertrek geschenken t.w.v. f 6016 bij inkoop en f 6614 bij verkoop kreeg. Omdat dit onvermijdelijk is, werd goedgekeurd dat de dienaren hem te Benares, of Eliabad, bij een verzoekschrift hebben gefeliciteerd met zijn troonsbestijging met een zichtgift van f 259. [fol. 1017] Het werkelijk uitvoeren van de schriftelijk gegeven beloften aan de dienaren te Patna zal wel zo aangenaam zijn. Het is een goede zaak dat deze dienaren in een tijd, dat men zijn gunst zo nodig heeft, toestemming kregen om de koning in Patna te bezoeken, als de geschenken maar als gebruikelijk bleven. Dat geldt ook de toestemming aan de dienaren te Kasimbazar om met de daroga van de tolplaats een verdrag te sluiten over de gevraagde gerechtigheid van sicca ropia 4000, of f 6300. Deze hield de stroomafwaarts gaande vaartuigen met opium echter tegen, totdat deze gehele som was voldaan. Daar moet men zich maar bij neerleggen, evenals bij de onrechtmatige betaling van sicca ropia 5000 aan de naib suba, van 1000 aan diens duan en 300 aan de secretaris, samen sicca ropia 6300, of f 9922. Dit was een afdoening van de onbillijke eisen van de begeleiders van 100 karren, [fol. 1018] die nodig waren voor de tocht uit Kasimbazar. Zij waren onderweg afgeperst door het volk van de nawab. Bij het uitoefenen van de eigen rechten moet men zoveel mogelijk bij het oude blijven, mits de handel er niet onder lijdt. Dan moet men het voorrecht maar laten schieten, tenzij het nadelig is voor andere voorrechten en daarom voor de handel. Directeur Louis Taillefert is geschreven dat hij steeds moet handelen, zoals ter plaatse blijkt het veiligste voor het belang van de Compagnie te zijn. Hij moet van de toezegging van de nawab dat de nieuwe rivierwachten zullen worden ingetrokken en dat bij de oude Compagnies schepen met passen niet meer dan onder zijn voorganger gewoon was zullen moeten betalen, goed gebruik maken. Zijn aanspraak [fol. 1019] op $1\frac{1}{2}$ ana, of $2\frac{61}{64}$ stuiver per ropia, ofwel $9\frac{3}{8}$ % surplus op de tol voor verwerkt zilver en op de handel, bedoeld om de oorlogskosten te bestrijden, moet zoveel mogelijk ontgaan worden. Alle maatregelen in verband met de geruchten over een oorlog met Engeland zijn goedgekeurd, inclusief de f 4989 besteed aan een maand gage voor 400 in dienst genomen sipoys. De aanmerkingen van Taillefert op het verdrag met de moslims onder garantie van de Engelsen zijn gepast. Uit de geheime resolutie te Bengalen van 1 augustus 1761 blijkt dat de nawab zich eraan houdt. Daarom wordt het raadzaam gevonden om, zolang de Compagnie zo zwak is en de Engelsen zo sterk zijn, het verbond te laten als het is. [fol. 1020] Dit betekent niet dat het ongewijzigd moet blijven, als de tijden veranderen. Intussen moet wel iedere gelegenheid worden aangegrepen om een gedeelte, dan wel het geheel, te laten vervallen zonder dat bevelen daartoe worden afgewacht. Men moet dan wel zeker zijn dat er geen